

Morten Homann (SF):

Jeg tror, der var mange lejere, som blev glade, da de læste Berlingske Tidende for en 8-9 dage siden, hvor socialministeren proklamerede, at nu skulle der gøres noget ved bolighajerne. Jeg tror til gengæld også, at der er mange lejere, som siden har ledt forgæves efter, hvor den store hjælp er i det lovforslag, som blev fremsat.

Jeg vil godt erklære min varme tilslutning til det, som i hvert fald har været overskriften på det her forslag, men jeg vil også godt stille mig noget kritisk over for, om indholdet i virkeligheden lever op til det.

Det handler her om adgangen til at opsig lejere mod til gengæld at stille en erstatningsbolig til rådighed. Der er i forvejen en meget stor del af landets lejere, som er under denne her beskyttelse, men hvor der selv med det her forslag stadig væk er muligheder for, at udlejerne kan smyge sig udenom.

Det gælder det forhold, at det her kun omfatter en mindre del af landets lejere. Den beskyttelse, der så måtte ligge i det her forslag, gælder kun en mindre del af landets lejere, mens folk i uregulerede kommuner og folk i småhuse stadig væk må leve med usikkerheden.

Så gælder der i virkeligheden det grundlæggende forhold, at man ikke får ændret ved de grundlæggende problemer, der ligger i, at lejen kan stige ganske voldsomt. Man kan trække pinnen ud over en lidt længere periode, men det grundlæggende problem, at der er mulighed for at lave nogle meget voldsomme lejestigninger og på den måde også presse beboere ud, bliver der ikke ændret ved.

Man kan endda hævde, at den grænse, som er blevet lagt ind på 155 kr. pr. m², er en meget begrænset hjælp. Det er i virkeligheden kun de allerallerstørste huslejestigninger, som vil kunne jævnes en lille smule ud. Der er plads til meget voldsomme huslejestigninger inden for den ramme, der bliver lagt op til.

Så til den del kan man sige, at intentionen sikker har været meget god, men jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om der er så meget hjælp at hente i virkelighedens verden.

Så indeholder forslaget også nogle bestemmelser om husorden og indgreb over for lejere, som ikke lever op til sådan almindelig god ro og orden. Det vil vi godt erklære os meget positive over for; det element synes vi, der er et behov for.

Men jeg synes, der er to ting, som er vigtige at arbejde videre med under udvalgsarbejdet. For det første er det vigtigt at se på, om de kriterier, som bliver lagt ind, ikke er urimelige, at de er nogle, som udelukkende sætter ind mod decideret uanstændig opførsel over for andre beboere eller over for ejendommen som sådan og ikke kan blive en måde til at slippe af med lejere, som er sådan en lille smule besværlige. Det skal kun være de grelle tilfælde. I den forbindelse synes jeg også, man skal se på, om ikke også de andre lejere skal have adgang til at rejse den her slags sager. Det er den ene del.

Den anden del er, at det her ikke må føre til, at man presser lejere, som f.eks. har en psykisk sygdom, misbrugsproblemer eller lignende, ud i en situation, hvor de slet ikke har nogen muligheder. Så det er vigtigt at få sikret, at der er nogle alternative boliger til de folk, som bliver presset ud på gaden på grund af det her, så de ikke som psykisk syge eller misbrugere risikerer at stå uden tag over hovedet som konsekvens af det her.

Der er mange elementer i det her, og det vil jeg godt lige opholde mig et øjeblik ved. Når man fremsætter sådan et lovforslag med fire elementer, hvor kun ganske få af dem med meget god vilje har noget med hinanden at gøre, stiller man altså Folketinget over for et problem. Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er en uskik, at man på den måde bunker forslag sammen, som ikke har noget med hinanden at gøre, ud over at de alle sammen handler lidt om leje.

Kl. 16.40

Derfor synes jeg, det er værd at tage til efterretning og fokusere på en anden gang, om det nu er nødvendigt at stille så mange forslag samlet. Dette ikke mindst i lyset af, at der er et ekstremt tidspres på det her, og så er det meget svært at undgå, at det ender i lovsjusk; det kan man også se af høringssvarene.

Så jeg vil egentlig opfordre til, at vi i udvalgsarbejdet finder frem til at skille de dele af forslaget, som haster ekstremt meget, i særskilte forslag og så lade os vende tilbage og give os god tid til det, som kræver lidt mere grundighed, og prøve at se, om vi ikke kan nå hinanden og få lavet nogle forbedringer, som ikke bare skaffer overskrifter i Berlingske Tidende, men også forbedringer for lejerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.